

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 2078/2021
25.11.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Марине Милановић и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Никола Рашић адвокат из ..., против тужених ББ из ... и ВВ из ..., чији је пуномоћник Предраг Савић адвокат из ..., ради утврђења ништавости уговора, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8463/19 од 13.05.2020. године, у седници већа одржаној 25.11.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8463/19 од 13.05.2020. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 8463/19 од 13.05.2020. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 8825/12 од 04.06.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев тужиоца којим је тражио да се утврди да је уговор о купопродаји непокретности оверен пред Првим основним судом у Београду Ов. ../11 закључен дана 13.12.2011. године, ништав и да не производи правно дејство што су тужени дужни да трпе и признају. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да туженом ВВ накнади трошкове парничног поступка у износу од 97.837,50 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 8463/19 од 13.05.2020. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Првог основног суда у Београду П 8825/12 од 04.06.2019. године. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено, преко пуномоћника, изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној примени члана 404. Закона о парничном поступку.

По оцени Врховног касационог суда, нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11...18/20 – у даљем тексту: ЗПП).

Одредбом члана 404. став 1. ЗПП прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије из става првог овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија (став 2. наведеног члана).

По оцени Врховног касационог суда, услови за примену института посебне ревизије из члана 404. ЗПП нису испуњени. Не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, потреба за уједначавањем судске праксе, односно за новим тумачењем права у погледу примене одредаба члана 174. став 3. Породичног закона, којим је прописано да супружник не може располагати својим уделом у заједничкој имовини нити га може оптеретити правним послом међу живима, и члана 29. Закона о облигационим односима којим је прописан начин давања дозволе и одобрења у случајевима када је потребна сагласност трећег лица за закључење уговора. Правна питања која су се у вези примене наведених одредаба Породичног закона и Закона о облигационим односима поставила у овој парници, односе се на конкретне чињенице и околности овог случаја а не на јединствену примену закона која треба да допринесе правној сигурности и уједначавању судске праксе. Пресуда Врховног касационог суда Рев1 10/2019 од 25.12.2019. године и одлука Уставног суда Уж 72/17 од 25.04.2019. године, на које се ревидент позива, не значе постојање другачије судске праксе с обзиром да наведене одлуке нису донете у истој чињеничноправној ситуацији као у конкретном спору, већ у спору поводом заснивања хипотеке на заједничкој имовини без сагласности супружника, применом одредаба Закона о хипотеци, што овде није случај.

Из наведених разлога, на основу члана 404. ЗПП одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Према члану 403. став 3. ЗПП, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску протоввредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради утврђења ништавости уговора о купопродаји поднета је дана 27.04.2012. године. Вредност предмета спора означена у тужби је 1.118.600,00 динара. С обзиром да је у тужби означена вредност предмета спора испод 40.000 евра у динарској противвредности према средњем курсу Народне банке Србије на тај дан, то изјављена ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. ЗПП одлучено је као у ставу другом изреке решења.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић,с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић